

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

SECRETARIAT GENERAL: 13, Place Albert I — B 6530 THUIN (Belg.)

FCI standartas Nr. 240 / 13.09.2000 / EN

VENGRŲ KURTAS

(Magyar Agar)

VERTĖ: Aušra Miškinytė

KILMĖS ŠALIS: Vengrija

GALIOJANČIO STANDARTO ORIGINALO PASKELBIMO DATA:

2000 m. balandžio 6 d.

PASKIRTIS: medžioklė ir grobio persekiojimas vadovaujantis rega, tačiau nederėtų pamiršti ir jų uoslės. Jie sėkmingai dalyvauja persekiojimo ir bėgimo varžybose, ir itin gerų rezultatų pasiekia ilgose distancijose. Vengrų kurtai yra puikūs kompanionai ir atsidavę sargai.

FCI KLASIFIKACIJA: 10 grupė. Kurtai.
3 skyrius. Trumpaplaukiai kurtai
Neturi darbinės klasės

TRUMPA KILMĖS ISTORIJA: Vengrų kurtas (Magyar Agar) buvo išveistas medžioklei. Jo kilmės istorija siekia laikus, kada šalį buvo užkariavę Magjarai. Tai patvirtina archeologinės iškasenos – rastos kaukolės. Siekiant išveisti greitesnius šunis, 19 a. jie buvo kryžminami su įvairių veislių kurtais.

BENDRA IŠVAIZDA: atrodo stiprus, labai gerai išvystyta kaulų struktūra ir raumenimis. Elegantiškas.

SVARBIOS PROPORCIJOS

- kūno ilgis kiek didesnis už ūgį ties ketera;
- snukio ilgis sudaro apie pusę galvos ilgio.

ELGESYS IR TEMPERAMENTAS: nepavargstantis, ištvermingas, greitas, ryžtingas ir energingas. Puikiai tinka varžyboms. Kai kuriuos nuotolius jis nubėga greičiau už greihaundą. Iš prigimties šis šuo santūrus, tačiau ne bailus, jautrus, protingas ir ištikimas. Vengrų kurtas yra sargus. Jo instinktas ginti žmones, jų namus ir turtą yra išvystytas, tačiau šuo nėra agresyvus ar piktas.

GALVA: pleištiška, gan plačiu pagrindu, kuris matomas žiūrint ir iš viršaus, ir iš šono.

VIRŠUGALVIS:

Kaukolė: vidutiniškai stipri ir plati, pakaušis gan platus.

Perėjimas tarp kaktos ir snukio: ryškus.

PRIEKINĖ GALVOS DALIS:

Nosis: santykinai didelė, geru pigmentu, didelėmis ir atviromis šnervėmis.

Snukis: stiprus, išštos formos, ne perdaug smailas.

Lūpos: glaudžiai prigludusios, suglaustos, turi pigmento.

Žandikauliai ir dantys: žandikauliai galingi, stiprūs, gerai išsivystę.

Sukandimas stiprus ir tikslus žirkliškas. Teisinga dantų formulė.

Skruostai: stiprūs, raumeningi.

Akys: vidutinio dydžio, tamsios spalvos, nei įkritusios, nei išverstos. Žvilgsnis skvarbus ir protingas.

Ausys: pakankamai didelės, akivaizdžiai mėsingos, išaugusios vidutiniškai aukštai, gražiai suformuotos rožės žiedlapio formos, priglautos prie kaklo. Susidomėjus pakeltos. Mėsingos ausys labiau pageidautinos, nei plonos. Visą laiką stovinčios ausys laikomos yda.

KAKLAS: vidutinio ilgio, tačiau elegantiškas, sausas, raumeningas, be raukšlių.

KŪNAS:

Ketera: gerai išsivysčiusi, raumeninga, ilga.

Nugara: plati, tiesi, tvirta, itin raumeninga.

Juosmuo: labai platus, tiesus, itin raumeningas.

Kryžius: platus, kiek nuožulnus, itin raumeningas.

Krūtinė: gili ir ryškiai apvalaina, kad ląstoje pakaktų vietos širdžiai ir dideliems plaučiams. Šonkauliai gerai išgaubti, iššęsti toli link nugaros.

Pilvas: vidutiniškai įtrauktas.

UODEGA: stipri, stora, išaugusi vidutiniškai aukštai, vidutiniškai smailėjanti, truputį riesta, siekianti kulnus. Apatinė pusė apaugusi šiurkščiais plaukais. Ramybės būsenoje laikoma nuleista, judesyje gali būti pakelta iki viršutinės profilio linijos.

GALŪNĖS:

PRIEKINĖS GALŪNĖS: stiprios ir raumeningos. Žiūrint iš priekio ir iš šono – tiesios ir lygiagrečios.

Mentės: vidutiniškai nuožulnios, paslankios, raumeningos ir ilgos.

Žastai: ilgi, truputį nuožulnūs ir raumeningi.

Alkūnės: lanksčiais sąnariais, prigludusios prie krūtinės, paslankios, nei išsuktos į išorę, nei nukreiptos į vidų.

Dilbiai: ilgi, tiesūs, kaulingi, sausais raumenimis.

Plaštakų sąnariai: platūs ir stiprūs.

Plaštakos: trumpos ir vertikalios.

Priekinės letenos: santykinai didelės, išstetos formos, stipriomis pagalvėlėmis, stipriais ir trumpai nukirptais nagais.

UŽPAKALINĖS GALŪNĖS: taisyklingais, tačiau ne pernelyg išreikštais kampais, itin raumeningos, kaulingos. Žiūrint iš nugaros lygiagrečios.

Šlaunys: itin raumeningos. Raumenų forma kiek išsteta.

Keliai: vidutiniais kampais, stiprūs, neišsukti nei į išorę, nei į vidų.

Blauzdos: ilgos, sausais raumenimis.

Kulno sąnariai: stiprūs, pakankamai nuleisti.

Padai: žiūrint iš nugaros – stovint ir judant lygiagretūs.

Užpakalinės letenos: santykinai didelės, kiek išstetos, stipriomis pagalvėlėmis ir nagais.

EISENA IR JUDESIAI: žingsnis platus, plastiška risčia. Žiūrint iš priekio ir nugaros – galūnės juda lygiagrečiai.

ODA: santykinai stora, prigludusi prie viso kūno, be raukšlių ar pagurklio.

KAILIS

PLAUKAI: trumpi, tankūs, šiukštūs ir tiesūs. Žiemą gali užaugti tankus poplaukis.

SPALVA: leistinos visos kurtams būdingos spalvos ir jų deriniai, išskyrus tas spalvas ir jų derinius, kurie numatyti punkte “Ydos, dėl kurių diskvalifikuojama”.

DYDIS:

idealus šunų ūgis ties ketera: nuo 65 iki 70 cm.

idealus kalių ūgis ties ketera: nuo 62 iki 67 cm.

Ties ketera centimetrinis matuojamas ūgis nėra toks svarbus kaip bendras kūno sudėjimas.

TRŪKUMAI: Bet koks nukrypimas nuo aukščiau išvardintų punktų turi būti vertinamas kaip trūkumas, kurio rimtumas kvalifikuojamas tiesiogiai proporcingai nukrypimo laipsniui.

YDOS, DĖL KURIŲ DISKVALIFIKUOJAMA:

- netipiška galva;
- nesankanda ar perkanda, kitokia netaisyklinga sankanda;
- trūksta vieno ar daugiau kandžių, ilčių, 2-4 prieškrūminių ar 1-2 krūminių dantų. Trūksta daugiau nei dviejų PM1 (pirmų prieškrūminių dantų). Į M3 (trečiuosius krūminius dantis) dėmesys nekreipiamas;
- užverstas į vidų (entropija) arba išverstas į išorę (ektropija) vokas;
- spalvos: mėlyna, mėlyna su balta, ruda, pilka (kaip vilko), juoda ar raudonai ruda, trijų spalvų deriniai.
- agresyvumas.

PASTABA: Patinai privalo turėti dvi akivaizdžiai normaliai išsivysčiusias sėklides, pilnai nusileidusias į kapšelį.